

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 416/2019
17.01.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Гордане Џакула и Весне Субић, чланова већа, са саветником Драгицом Вранић, као записничарем, решавајући о захтеву АА из ..., улица, ББ из ..., улица ... број ... и ВВ из ..., ... број ..., које заступа пуномоћник Слободан Веселиновић, адвокат из ...,, за преиспитивање судске одлуке – пресуде Управног суда 8 У 10818/2016 од 25.10.2019. године, у предмету враћања имовине, у нејавној седници већа одржаној дана 17.01.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

Захтев се **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Подноситељке захтева су предложиле преиспитивање пресуде Управног суда 8 У 10818/2016 од 25.10.2019. године, којом је, ставом првим диспозитива, одбијена њихова тужба поднета против решења Министарства финансија Републике Србије, Сектора за имовинско-правне послове број 46-00-00850/2015-13 од 07.07.2016. године, а ставом другим диспозитива обавезане тужиле да заинтересованом лицу Републици Србији накнаде трошкове управног спора у износу од 6.000,00 динара са законском затезном каматом. Решењем Министарства финансија Републике Србије, Сектора за имовинско-правне послове број 46-00-00850/2015-13 од 07.07.2016. године, одбијена је као неоснована жалба тужила изјављена против делимичног решења Агенције за реституцију Републике Србије, Подручне јединице Нови Сад број 46-008923/2012 од 15.05.2015. године којим је одбијен њихов захтев за враћање имовине односно обештећење од 15.10.2012. године у делу који се односи на покретне ствари с тим да ће се о преосталом делу захтева који се односи на зграду, односно салаш и земљиште под зградом, око зграде и земљиште које служи за редовну употребу зграде одлучити накнадно посебним решењем када се за то стекну законски услови.

У поступку претходног испитивања поднетог захтева Врховни касациони суд је нашао да је захтев недозвољен.

Одредбом члана 49. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" 111/09), је прописано да против правноснажне одлуке Управног суда странка и надлежни јавни тужилац могу да поднесу Врховном касационом суду захтев за преиспитивање судске одлуке. Ставом 2. истог члана закона је прописано да захтев може да се поднесе када је то законом предвиђено, у случајевима када је суд одлучивао

у пуној јурисдикцији и у стварима у којима је у управном поступку била искључена жалба, а ставом 3. је прописано да захтев може да се поднесе због повреде закона, другог прописа или општег акта или повреде правила поступка која је могла бити од утицаја на решење ствари.

Из побијане пресуде и навода захтева произлази да је пре доношења побијане пресуде вођен управни поступак у коме су подносиоци овог захтева изјавиле жалбу против решења првостепеног органа, о којој је одлучено оспореним решењем, чија законитост је оцењена побијаном пресудом Управног суда, због чега нису испуњени процесни услови прописани цитираним ставом 2. члана 49. Закона о управним споровима за подношење овог ванредног правног средства, јер захтев за преиспитивање није предвиђен законом у овој управној ствари, Управни суд није одлучивао у пуној јурисдикцији и у управном поступку није била искључена жалба.

Одредбом члана 53. став 1. Закона о управним споровима је прописано да ће, недозвољен или неблаговремен захтев или захтев који је поднело неовлашћено лице, Врховни касациони суд одбацити решењем.

Са изнетих разлога на основу наведених прописа поднети захтев је недозвољен, па је Врховни касациони суд применом одредбе члана 53. став 1. Закона о управним споровима одлучио као у диспозитиву овог решења.

РЕШЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ
дана 17.01.2020. године, Узп 416/2019

Записничар,
Драгица Вранић,с.р.

Председник већа – судија,
Катарина Манојловић Андрић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић